

ПРЕДИСЛОВІЕ.

Любезный Читателю!

Иламе во йстинѣ многѹ, и разлічны сващіенны книгы, кой то
ни доходатъ ѿ просвѣщенна та Рѹсса, и кой то содержаватъ въ сеbe
всекаквы Богодохновенны, и душеполѣзны христіански подченоѧ: обаче
ово оубо заради величинѣ та, ово же заради скѹпота та не може
всакий да ги придобиє, и да се пользува ѿ нїхъ. И тілкниги са
прилічны само заради церкви та, и единѣ обицство може да ги при-
добыє съ доволна цѣнна, и да ги има въ книгохранилище то си, а
не всакий въ кѣща та си, илкь на всако мѣсто, и кога искать, да ги про-
чита: а ако и да се намѣри нѣгде въ нѣкого нѣкој таквай книга,
она е написана, илкь на рѹсійскій, илкь на славенскій, сирѣчъ на цер-
ковный лзикъ, кой то лзикъ ако се не оучи, не може лесно да се
разумѣва: и като се не разумѣва она, шо се чети, кој польза; кој
польза, защо то сїде, кога спѣшило ходи въ темнинѣ; и кој
польза ѿ единѣ велико сокровище, и богатство въ землѣ та заровено,
ако се не разрѣви, и не раздааде на человѣците; кој польза въ про-
стый а народъ, ако не ма таквай просвѣтительны книги извадены на
свой а си лзикъ; и новѣрцыте, а найвечь безбожни те євреи, като гле-
датъ простый а народъ въ таково невѣжество, многажды ги поде-
ватъ, и влаватъ съ нїхъ въ преніе, и пытатъ ги: ѿ гдѣ пріѣхте,
да вѣрувате б҃їа, и сына, и стаго духа, и показувате трима б҃огове,
като є единѣ Б҃огъ; и Христосъ като бѣше человѣкъ, за шо го нари-
чате Б҃ога, и сына Б҃ожїа; и за шо се кланяте на мертвы кости; и
іконы те наричатъ ідолы, и насы ідолопоклонницы, и други многѹ ху-
лы и досады изрыгнуватъ: а они като не знаютъ, какъ да имъ ѿ-
говоратъ, достануватъ посрѣдни, илкь ако имъ неци ѿговоратъ, ѿ
невѣжество то си думатъ онова, кој то є грѣшно да се дума, и
срѣдно да се кайдува, и така имъ даватъ причина, още побечь да
худятъ, и да се ругаютъ съ насы: